

לה:

עין משפט
נר מצוה

א מ"י פ"א תהלות
 יצום הלה כ כמ
 פשין קד טשי"ע אה"ע
 סתן קד טשי"ע
 ב מ"י פ"א תהלות
 טור ש"ס טשי"ע
 ג מ"י פ"א תהלות
 שגות הלה א:
 ד מ"י פ"א תהלות
 יצום הלה כ כמ
 פשין קד טשי"ע אה"ע
 סתן קד טשי"ע
 ה מ"י פ"א תהלות
 שגות הלה כ:
 ו מ"י פ"א תהלות
 יצום הלה כ כמ
 טשי"ע סתן קד
 טשי"ע כ:
 ז מ"י פ"א תהלות
 טור ש"ס טשי"ע
 טשי"ע כ:

שנים

התחילין לכתבו ונחמאם
מטובת. ומיירי שחלו
מן שלשה חדשים דחי
לחבר ג' חדשים לא מני
למחר לקמן שפון סידור
ספרי אשם און אחר
פסגס חכמים חכמים אלה
מיירי חן שלשה חדשים
דחי לא היו דסבור הוה
שאינה מטובת ואיגרי
לדחורין ביחנה לא חפולן
היו לחברים עד שיעברו ג'
חדשים מימי דיעבר ספיר
דחי ולכח נקט (נחמא)
הסולן למטובת השום
לדחשענין עירובא דלגרי
ידעס ספיר שלשה מטובת
לחבר ג' יחול דלחש
יכסח חילא מטובת:

תוס' חד מקמא'

[illegible]

Journal of Management Education 36(7) 809–824

החולץ ליבמתו פרק רביעי יבמות

ההורלין. הוא מוסר בקרובותיו. דללו מליה היו דהא לא בעי:
קרובותיו וקרוביו מפרס לקמן במתני: ומי הכן דנאקרו:
על איז ממת אשמו וקרוביו שגאסיר על האשם ממת בעלי:
אין אין הולד של קיימא. שהיז נפל: וחייוין קרוב: שבעל אשם
אם שלא באמסו קרוב: הולד כשי.

ממה נפשך: גמ' אינה לריכה חליצה
מן האסורין. דרך חליצה מעשייתה היא:
שמה חליצה. כיצד הדפילה דאגנאל
מילתא דכל חליצה היא: מדרבנן
ולחומר. דלמא אחי למישרי חליצה
לכסותה דלא ידעי דהוא מעשייתה:
היינו דקסמי פסולה ולחומר. ולא קמי
דבידא אין צריכה חליצה מן האסורין:
אלא לדידך. דאמרת חליצה מעשייתה
היא לישמעין הא דאינה צריכה חליצה
ואנא דיבענא דאסורין בקרובין ופסלה
מן הכסותה: ואידי דסנא רישא לא
פסלה. ולא מנא חליצה דהסא לא מני
למימר ולריכה חליצה תנא נמי קיפא

פסקה ולא יאירי בתחילה: אין סוד
של קיימא יקיים. הכונס יצמחו ונמלאת
משעברת: היינו דאספלי יקיים. דלא
מזרינן ביאה לאחר שפסלי ואם
לגרשה בגט מגרשה דלויפטרה לה
בביאה קמייתא וביאת מעוברת שמה
ביאה דקס"ד יקיים דקמני ממני" דלא
חובה היא אלמא היתירא משום דתנא
כמי אס הכולא של קיימא ויליא: דתנא
רס"א בלא"ה. דלא מיעשרת בלא ביאה
לאחר שפסלי דאס לא יחזור ויצעול
לא מני למעפטה בגט דאין אדם יכול
להוציא אות יצמתו בגט אל"כ כנסה
תחלה ביאת מעוברת לאו שמה ביאה
ובתחילה נמי לא אפשר למעפטה הוציא
ומ"מ בא עליה: רלא ויליא. בגט רבא
יקיים מיבעי ליה: אלמא שמה לא יהא
ולד של קיימא. ונמלאת וקוקה ליבס
וביאת מעוברת לא שמה ביאה:
דכל

דבר חליצת מעוברת לא שמה חליצה אמאי פסלה מן
דמרא בעלמא א"ד איתביה ריש לקיש לר' יוחנן אין
אסור בקרובותיה והיא אסורה בקרוביו ופסלה מן
דאמינא חליצת מעוברת לא שמה חליצה היינו דקתני
מרא ולא קתני אינה צריכה חליצה מן האהין אלא
מה מן האהין מיבעי ליה א"ל אין הכי נמי ואידי דתנא
סופא פסלה איתביה רבי יוחנן לר"ל אין הולד של
לדידי דאמינא חליצת מעוברת שמה חליצה וביאת
משום הכי קתני יקיים לאל לדידך דאמרת חליצת
אשה וביאת מעוברת לא שמה ביאת ויחזיק ויחזיק

יקים יחזור ויבעול ויקים דלא "סגי איכא דאמרי
ן אין הולד של קיימא יקים בשלמא לדידי דאמינא
ה חליצה וביאת מעוברת לא שמה ביאה היינו דקתני
ים דלא סגי בלאו הכי אלא לדיך רצה יוציא רצה
אידי דתנא רישא יוציא תנא נמי ספא יקים מיתבי
א מעוברת הרי זו לא תנשא צרתה שמא היא ולד
א הולד בן קיימא מיפטרנה צרתה אלא אימא שמא
וא ואי ס"ד ביאת מעוברת שמה ביאה אמאי לא
ביאה של חבירתה אמר אב"י בביאה כולי עלמא לא
ילגי בחליצה רבי יוחנן סבר חליצת מעוברת שמה
לא שמה ביאה ר"ל סבר ביאת מעוברת לא שמה
לא שמה חליצה אמר ליה רבא מה נפשך אי
ביאה חליצת מעוברת שמה חליצה ואי ביאת
ה חליצת מעוברת נמי לא שמה חליצה דהא ק"ל
דכל

וְלִי עֲלָמָא אֵל פִּינִי. הָא דְקָאֻמֵּר לְעִיל אִיחִיבִּיהּ הַכּוּנָס יִבְמָחוּ
מֵה דְוֹמְחִין: בִּי פִינִי בְּחִיצָה. וּבְנִיָּה מוֹדָה שְׁלֵא יֵבֵא לִידֵי אִסְקוֹר:
בְּשִׁמְחָה

החולין ליבמתו ונמצאת מעוברת. הא דלא נקט החולין למעוברת כדנקט בגמ' משום דרבותא היא דלע"ג דלא היה עובר וכו' בשעת חליה ויראת חליה מעולה אפילו הכי לא מפלגה בזמן שהולד בין קיימא ובגמ' נקט גמי למעוברת לרבותא דלע"ג שבוה עוברת ח"ל דהא שפילת חליה מעלייתא היא ל"ג נקט נמצאת משום קיפא דהתם לא מצי למיחוי הכוונס ליבמתו מעוברת דל"ג כיוצא הוא ולא מייחב קרנן דלא שז מדיעבדו:

וּנְמִצָּאת מעוברת. בחולין מותר
ג' חדשים איירי דומיא
דסיפא דהכנס יצמנו דאיירי מותר ג'
דאי נלחר ג' אחאי יצמנ קרבן קרבן
קרבן קרבן ג' עוברי ניכר לשלם וזו
הואיל ולא הוכר עוברי ממאי הוה ליה
למיעבד וכה"ג אמרינן בשבועות ודף
יט. וספ' פירט לאלטס בני שלא בשעת
יסתה וא"ת אן כן אס היול של
קיימא אחאי אסור בקרבוותא דמותר
שלמא אחאי לזו חליה היא דהא דמון
לקמנן היצמה לא תחלוץ ולא תתייבס
עד שיפיר לה ג' חדשים ומפרש בגמ'
טעמא דכיון דאריה עולה ליבוס אינה
עולה לחליה ולאי"י דנהי דלזו חליה
אס מ"מ אסור בקרבוותא כיון
דמדאורי"י הוה חליה לא ועוד דדיעבד
אס חליה אפילו מדרבנן אינה כריסה
חליה אחרת דאמר לקמן יצמה שחלו
לה אחין בחור ג' כריסה להמחין ג'
חדשים משמע דלא גצוי חליה:

צריכה חליצה מן האחין. לאלו דוקא מן האחין דהיינו דלגא פקעה ויקם החולץ ואלא גמי מן האחין של מה קאמר: **ואי** דית' דהיינו כיון דהפליג לבסוף אלב קיימא לא א"נ כשהוא בר קיימא נפקא קיימא מן האחין ומהי פטרי לזה שאין שמו מחוץ: **וריש** דייש כבר בן אין לו עין ערש. הוואל ונאמרה שעה היה ראו להחקים וואל איש פטטר לשוק בלא חליצה כמו בודע פסול דנקטא לו ונשי לא נכד: ומה שאין לו וואלמי ממי הארצין לקמן דולד אינו פוטרי עד שיגא לאריר העולם ויש לומר דאמרין גמי עיין פטרי שלג החולץ ולא נפקא כל זמן שבעומדת נפקא: **תגלי** מילא שבעומדת נפקא: **אמרין** אפי' דלקמן ודקא: גבי ספקות שקידש אחת משתי אחיות חשבינן לה כח חליצה ויבוס כיון דאם יבוא אליהו ויאמר דהא קדש לא דמי דהא אלו אה ספק דלוי להחזכר עכשיו שא"ל לידע העמידות אלב הכס א"ל לידע אלא מה שצאמה שעה ווא"ל לריש לקיש הכונס יבמתו מעוברת והיפליג אחאי פטור מן הקרבן כיון דביאת מעוברת לא שמה יבאה א"כ אשת אח שלג נזקקוס מניח היא וחרי' דהפ"ה לא מחייב מדי דהוא חלקן שבה על יבמתו גדולה דלחמך הלמן (דף נט) דתתנול:

רצח יוציא רצח יקרים מביערי איה.
והא דקמינ עיל גבי ד' חסין
ג'ש' אומרים יקיימו ולא קמי וז'
משום דהסא ליכא למיטעין: הדר"ו
א"ה הנשא עיריה. ש"ס
והלא כדעל אלא כדמא לאינטרין של
לגדימ' וכו'. איכא פסקא הפלגת (מה ד' ד' ג' ג' פניו ממוסמין) וז'

מסורת הש"ס

[illegible]

ורדה אור השלם

ו. כי ישבו אחים יחדו
ומת אחד מהם וכן אין
לו לא תהיה אשת המת
התחוצה לאיש נר יבמה
ובא עליה ולקחה לו
לאשה ויבמה:

גליה הש"ס

תשוב' ד"ה תגלי' מילתא
דב' דאמ' לקמן דף ל"ב
דפ' דף ק"א ע"כ

הגהות הב"ח

(ט) נס"א איבער איהם
קאמ, וואס איבער איהם
איבער אימא קרא ר'
יוחנן סבר וכן אין וכו'
ע"ן עליו ואיבער
אימא סברא ר' יוחנן
סבר אם יבא וכו' לא
אמר' אתיבדח דני יוחנן
פ"ה

הגהות הערה N

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]